

תת"ע 6854/08/15 - מדינת ישראל נגד מאיר מזרחי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6854-08-15 מדינת ישראל נ' מזרחי מאיר
תיק חיצוני: 27200673559

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מאיר מזרחי ע"י עו"ד בנימיני

החלטה

לפני בקשת הנאשם להתיר לו לחזור בו מהודיה.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות. הנאשם כפר במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת ראיות. במועד שנקבע לשמיעת ראיות התייצבו הנאשם וסנגורו והנאשם ביקש מבית המשפט להתיר לו לחזור בו מכפירתו ולהודות בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון לעניין העונש. לאחר שהובהר לנאשם כי בית המשפט אינו כבול להסדר הטיעון, הותר לנאשם לחזור בו מכפירתו והוא הורשע על יסוד הודייתו. הסדר הטיעון הוצג ובהתאם לאמור בו נשלח הנאשם לממונה על עבודות שירות בשב"ס לבחינת התאמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות.

2. מספר ימים לאחר הדיון הגיש הנאשם בקשה זו. לטענתו, "בעומק ליבו" לא חפץ להודות בביצוע העבירה. הוא טוען כי גילה בדיעבד ולאחר שהקדיש מחשבה רבה לנושא כי "הודה באשמה בניגוד לרצונו האמיתי ובניגוד לאמונתו הכנה בחפזו כאשר הדבר נבע מחולשת דעת רגעית". הנאשם טוען כי בקשתו מוגשת לפני מתן גזר הדין בתיק כך שאין לחשוש כי היא מונעת משיקול טקטי של אכזבה מתוצאות ההליך.

3. התביעה טוענת בתגובה כי אין כל נימוק מיוחד המצדיק להתיר לנאשם לחזור בו מהודייה, בפרט משעה שהנאשם היה מיוצג על ידי סנגור ששמר על האינטרס שלו בהליך, בעת שביקש להתיר לו לחזור בו מהכפירה ולהודות בכתב האישום.

דין והכרעה

4. ההתייחסות לבקשה לחזרה מהודיה נעשית בשני צירים: בציר האחד בוחן בית המשפט את עיתוי הגשת הבקשה. בקשה להתיר חזרה מהודיה המוגשת לאחר מתן גזר הדין תתקבל לעתים נדירות יותר שכן בקשה כזו חשודה כנגועה בשיקול טקטי של אכזבת הנאשם מן העונש שהוטל עליו. לעומת זאת, ככל שהבקשה מוגשת לפני מתן גזר הדין,

תהיה המדיניות להתיר חזרה מהודיה יותר ליברלית אם שוכנע בית המשפט כי הבקשה מונעת מרצון כן ואמיתי של הנאשם להוכיח חפותו. בציר האחר בוחן בית המשפט את טעמי הבקשה, היינו אם קיימים נימוקים מיוחדים המצדיקים להיעתר לה. נימוקים אלה סבים בעיקרם סביב הפגיעה בהודיה כמי שניתנה באופן חופשי ומרצון, אם בשל הפעלת לחץ חיצוני על ידי גורם זה או אחר ואם בשל לחצים פנימיים או בשל טעות או אי הבנת משמעות ההודיה או השלכותיה. ודוק: בע"פ 3754/91 **סמאחא** נקבע אמנם כי "אין להכביד" בדרישה לנימוקים מיוחדים כאשר בקשת הנאשם להתיר לו לחזור מהודיה מונעת מרצון כן ונחוש להוכיח חפות. עם זאת, אי הכבדה זו אין פירושה כי פס הצורך בקיום נימוקים מיוחדים על מנת להתיר חזרה מהודיה (רע"פ 3684/07 **איון נ' מדינת ישראל**).

5. במקרה זה מתעורר ספק של ממש אם יש מקום להיעתר לבקשה. בהיבט הפורמלי טרם ניתן גזר דין בעניינו של הנאשם. עם זאת, בפני בית המשפט הוצג הסדר שהנאשם מודע לו. חזקה על הנאשם שהיה מיוצג על ידי עו"ד שידוע לו כי ברובם הגדול של המקרים מכבדים בתי המשפט הסדרי טיעון המוצגים להם כך שהגם שבאופן פורמלי לא ניתן עדיין גזר דין, קשה להתעלם מכך שהנאשם יודע ברמת וודאות גבוהה למדי, בעת הגשת בקשה זו, את תוצאותיו הצפויות של ההליך, אם יכובד הסדר הטיעון שהוצג. בהיבט זה, לא ניתן לפסול קיומו של ממד טקטי בבקשה זו המצדיק שלא להיעתר לה מטעם זה. קיים גם קושי לאתר נימוקים מיוחדים המצדיקים להיעתר לבקשה. טענת הנאשם, למעשה, היא כי לאחר שהודה ללא לחץ חיצוני או פנימי, שב ושקל עמדתו והחליט לשנותה ולהילחם על חפותו. שינוי עמדה זו אינו פוגם למפרע בהיות ההודיה חופשית ומרצון בעת שניתנה בפני בית המשפט.

6. לסיכום: הן עיתוי הבקשה והן היעדר נימוקים מיוחדים ממשים מקשים על קבלת הבקשה. עם זאת, כיוון שמקובל עלי כי בהתנגשות שבין האינטרס בניהול יעיל ומהיר של ההליך לבין הצורך בעשיית צדק גובר משקלו של השיקול האחרון, החלטתי להיעתר לבקשה בכפוף לכך שהנאשם ישלם לאוצר המדינה הוצאות בסך ₪2000 וזאת עד 1.6.16. בכפוף להצגת אישור תשלום ההוצאות כאמור תתקבל הבקשה והתיק יקבע בשנית לשמיעת ראיות.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.